

**ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ**

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 72/09 – др.закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13 – др.закон и 93/14), у члану 48. став 2. тачка 2) речи: „и клиничко-болнички центар” бришу се.

У тачки 3) после речи: „институт” додаје се запета и речи: „клиничко-болнички центар”.

Члан 2.

У члану 130. став 4. после речи: „института ” додаје се запета и речи: „клиничко-болничког центара”.

Члан 3.

У члану 141. став 4. после речи: „института” додаје се запета и речи: „клиничко-болничког центара”.

Члан 4.

У члану 185. став 2. брише се.

Члан 5.

Чл. 198а и 198б бришу се.

Члан 6.

Члан 199. мења се и гласи:

„Члан 199.

Здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго лице запослено у здравственој установи односно приватној пракси и другом правном лицу које обавља здравствену делатност у складу са законом (у даљем тексту: друго запослено лице), који ради пуно радно време, може да обавља одређене послове из своје струке код другог послодавца, ван редовног радног времена, закључивањем уговора о допунском раду са другим послодавцима у укупном трајању до једне трећине пуног радног времена.

О закљученом уговору о допунском раду са другим послодавцима здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице дужан је да писмено обавести директора здравствене установе, односно оснивача приватне праксе и другог правног лица које обавља здравствену делатност у складу са законом, где ради пуно радно време.

Здравствена установа односно приватна пракса и друго правно лице које обавља здравствену делатност у складу са законом, о уговорима о допунском раду које су закључили, дужни су да воде евиденцију.

Један примерак оригинала уговора о допунском раду, у року од 15 дана од дана закључења уговора, здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице доставља здравственој инспекцији ради контроле обављања допунског рада у области здравства. ”

Члан 7.

Чл. 200. и 201. бришу се.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о здравственој заштити садржан је у члану 97. став 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број: 98/06), којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области здравства.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Постојећим законским решењем утврђено је да је оснивач клиничко-болничког центра град. Имајући у виду да клиничко-болнички центар поред услова предвиђених законом за обављање секундарне здравствене заштите, обавља и високо специјализовану здравствену делатност, која подразумева и висок ниво опремљености здравствене установе за обављање здравствене делатности, створили су се услови за оснивање ове врсте здравствене установе од стране Републике. Наиме, Законом о здравственој заштити утврђено је да је оснивач здравствених установа на примарном нивоу здравствене заштите општина, односно град, као и да је оснивач здравствених установа на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите Република, а на територији аутономне покрајине – аутономна покрајина. С обзиром на то да је клиничко-болнички центар стационарна здравствена установа која обавља здравствену делатност на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите, која је од посебног значаја за Републику, имајући у виду и остале одредбе Закона, оснивачка права над клиничко-болничким центрима треба да врши Република.

Предложеним законским решењем на нов начин се уређује институт допунског рада у здравственом систему. Наиме, предвиђа се да здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго лице запослено у здравственој установи односно приватној пракси и другом правном лицу које обавља здравствену делатност у складу са законом, који ради пуно радно време, може да обавља одређене послове из своје струке код другог послодавца, ван редовног радног времена, закључивањем уговора о допунском раду са другим послодавцима у укупном трајању до једне трећине пуног радног времена. О закљученом уговору о допунском раду са другим послодавцима здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице дужано је да обавести директора здравствене установе, односно оснивача приватне праксе и другог правног лица које обавља здравствену делатност у складу са законом, у којима ради пуно радно време. Здравствена установа односно приватна пракса, дужни су да воде евиденцију о уговорима о допунском раду које су закључили. Један примерак оригинала уговора о допунском раду здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице доставља здравственој инспекцији, у року од 15 дана од дана закључења уговора. На овај начин стварају се услови за праћење и контролу примене института допунског рада у области здравства.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. предвиђено је да оснивач клиничко-болничког центра буде Република. Кроз преузимање оснивачких права од стране Републике над клиничко-болничким центрима постиже се пре свега стварање правног основа за капитална улагања од стране Републике, а самим тим и побољшање услова за обављање здравствене делатности, имајући у виду да је клиничко-болнички центар стационарна здравствена установа која обавља здравствену делатност на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите и од посебног је значаја за Републику.

У члану 2. утврђено је да директора, заменика директора, чланове управног и надзорног одбора клиничко - болничког центра, чији је оснивач Република, именује и разрешава Влада.

У члану 3. утврђено је да на статут клинике, клиничко - болничког центра, института и клиничког центра, као и Завода за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова, чији је оснивач Република, сагласност даје Влада.

У члану 4. прописано је да се у члану 185. став 2. основног Закона брише.

Наиме, досадашње законско решење није целисходно из разлога што специјализација страних држављана који су завршили факултет здравствене струке, а не обављају здравствену делатност у Републици Србији не би требало да буду у надлежности Министарства здравља Републике Србије. Наиме, целисходније и ефикасније решење је да Министарство здравља државе у којој странац обавља здравствену делатност као професију може одобрити специјализацију односно ужу специјализацију у складу са законом, и упутити кандидате да се упишу директно на неки од факултета здравствене струке у Републици Србији. Услове, начин и поступак уписа факултети би регулисали међусобним споразумом.

Чланом 5. прописано је да се члан 198а и 198б бришу.

Издавање, обнављање и одузимање лиценце јесте поступак који спроводи надлежна комора ради утврђивања стручне оспособљености здравствених радника за самостални рад. О издатој, обновљеној или одузетој лиценци решење доноси директор надлежне коморе. Обзиром да су здравствени сарадници из различитих области запослени у здравственим установама, а Закон о коморама здравствених радника не прописује лиценцирање здравствених сарадника, здравствени сарадници треба да се лиценцирају у надлежним коморама односно удружењима.

У члану 6. на нов начин се прописује обављање допунског рада у области здравства. Наиме, здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице у здравственој установи односно приватној пракси и другом правном лицу које обавља здравствену делатност у складу са законом, који ради пуно радно време, може да обавља одређене послове из своје струке код другог послодавца, ван редовног радног времена, закључивањем уговора о допунском раду са другим послодавцима у укупном трајању до једне трећине пуног радног времена.

О закљученом уговору о допунском раду са другим послодавцима здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго запослено лице дужано је да писмено обавести директора здравствене установе, односно оснивача

приватне праксе и другом правном лицу које обавља здравствену делатност у складу са законом, у којима ради пуно радно време. О уговорима о допунском раду које су закључили, здравствена установа односно приватна пракса и друго правно лице које обавља здравствену делатност у складу са законом, дужни су да воде евиденцију.

Један примерак оригинала уговора о допунском раду, у року од 15 дана од дана закључења уговора, запослени доставља здравственој инспекцији ради контроле обављања допунског рада у области здравства.

Чланом 7. прописано је да се чл. 200. и 201. основног закона бришу.

На овај начин се допунски рад у здравственом систему усклађује са одредбама Закона о раду.

IV. СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона потребно је обезбедити средства из буџета Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад и обављање здравствене делатности у здравственим установама из Плана мреже здравствених установа.

Наиме, преузимањем оснивачких права над клиничко-болничким центрима од стране Републике, потребно је обезбедити средства из буџета Републике Србије, обзиром да ова врста установе поред секундарне здравствене заштите обавља и високо специјализовану здравствену делатност, која подразумева и висок ниво опремљености здравствене установе, а такође је неопходно обезбедити средства за инвестициона улагања.

Остала решења предвиђена овим законом већ постоје у здравственом систему, односно само су промењени субјекти који су носиоци тих послова.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1. Одређење проблема који закон треба да реши

Законом о изменама и допунама закона о здравственој заштити уређује се преузимање оснивачких права од стране Републике над клиничко-болничким центрима. На нов начин се уређује институт допунског рада у здравственом систему.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Доношењем овог закона постићи ће се следећи циљеви:

- кроз преузимање оснивачких права од стране Републике над клиничко-болничким центрима, постиже се пре свега стварање правног основа за капитална улагања од стране Републике, а самим тим и побољшање услова за обављање здравствене делатности, имајући у виду да је клиничко-болнички центар стационарна здравствена установа која обавља здравствену делатност на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите и од посебног је значаја за Републику;

- праћење и контролу примене института допунског рада у области здравства.

3. Друга могућност за решавање проблема

Имајући у виду чињеницу да је од доношења Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 72/09 – др. закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13 – др. закон и 93/14), протекло десет година, и да се појавила потреба за другачијим системским решењима у односу на основни закон, није постојала могућност да се проблеми који се решавају овим законом уреде на другачији начин од доношења закона о изменама и допунама закона.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Преузимање оснивачких права од стране Републике над клиничко-болничким центрима, нов начин уређења допунског рада у здравственом систему, представља предмет законске регулативе, те се стога ова област може уредити искључиво на овај начин.

5. На кога ће и како ће утицати предложена решења

Решења предложена у Закону о изменама и допунама закона о здравственој заштити односе се на:

- Здравствене раднике и здравствене сараднике;
- Здравствене установе и друге облике обављања здравствене делатности, у складу са законом;
- Заједницу у целини кроз унапређење организације здравствене службе, односно унапређење квалитета здравствене заштите која се обавља на територији Републике Србије.

Имајући у виду да клиничко-болнички центар поред услова предвиђених законом за обављање секундарне здравствене заштите, обавља и високо специјализовану здравствену делатност, која подразумева и висок ниво опремљености здравствене установе за обављање здравствене делатности, створили су се услови за оснивање ове врсте здравствене установе од стране Републике.

Предложеним законским решењем на нов начин се уређује институт допунског рада у здравственом систему. Наиме, предвиђа се да здравствени радник, здравствени радник, као и друго запослено лице у здравственој установи и приватној пракси који ради пуно радно време, може да обавља одређене послове из своје струке код других послодавца, ван редовног радног времена, закључивањем уговора о допунском раду са другим послодавцима, до једне трећине пуног радног времена.

6. Трошкови које ће примена Закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа

Предложена решења у Закону неће створити додатне трошкове пацијентима, односно грађанима, као ни привреди, односно малим и средњим предузећима. Међутим, спровођењем овог Закона створиће се додатни трошкови за буџет Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад и обављање здравствене делатности у здравственим установама из Плана мреже здравствених установа.

Наиме, преузимањем оснивачких права над клиничко-болничким центрима од стране Републике, потребно је обезбедити средства из буџета Републике Србије, с обзиром да ова врста здравствене установе поред секундарне здравствене заштите, обавља и високо специјализовану здравствену делатност, која подразумева и висок ниво опремљености здравствене установе, а такође је неопходно обезбедити средства за инвестициона улагања.

Наиме, кроз капитална улагања за изградњу и опремање здравствених установа у државној својини, побољшавају се услови за рад здравствених установа, обезбеђивањем адекватног простора и неопходне опреме, чиме се обезбеђује виши ниво квалитета здравствених услуга за грађане Републике и већа доступност пацијентима.

Имајући у виду напред наведено, процена је да је за ове намене потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије у износу од 150.000.000 динара која су опредељена за 2016. годину обзиром да ће наведена одредба која се односи на оснивачка права над клиничко-болничким центрима ступити на снагу од 1. јануара 2016. године.

Остала решења предвиђена овим законом већ постоје у здравственом систему, односно само су промењени субјекти који су носиоци тих послова.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Имајући у виду напред изнето може се закључити да су трошкови који се предвиђају оправдани, с обзиром на позитивне ефекте које ће имати на организацију и рад здравствене службе. Дугорочно гледано, средства која је неопходно обезбедити су минимална у односу на позитивне ефекте, који ће утицати пре свега на квалитет пружања здравствене заштите грађанима Републике. Дугорочно гледано, средства која је неопходно обезбедити за намену опремања и инвестиционог улагања су минимална у односу на позитивне ефекте, који ће утицати пре свега на квалитет пружања здравствене заштите грађанима.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Овим нацртом закона стварају се могућности за даље унапређење рада здравствених установа и приватне праксе, као и других правних лица која обављају здравствену делатност.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Решења предложена у овом закону представљају резултат сарадње и консултације Министарства здравља, надлежних органа града Београда и представника синдиката у здравству који су се сложили да ће овако предложено законско решење утицати на организацију и квалитет рада ових здравствених установа које је у интересу пружања здравствене заштите грађанима Републике.

10. Које ће мере бити предузете да би се остварили разлози доношења закона

Извршиће се преузимање оснивачких права над клиничко-болничким центрима од стране Републике.

VI. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлажемо да се Закон о изменама и допунама Закона о здравственој заштити, донесе по хитном поступку како би се избегле евентуалне штетне последице за функционисање здравствене службе, као и целокупног здравственог система.

Такође би се створили услови да се што хитније омогући примена правног института допунског рада у области здравства, на нов начин.

Из свих наведених разлога, предлаже се доношење овог закона по хитном поступку, како би се избегле околности које могу да проузрокују штетне последице по здравствени систем Србије.

VII. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 48.

Здравствене установе из члана 46. овог закона у државној својини, у зависности од врсте, оснивају Република, аутономна покрајина, општина, односно град, у складу са овим законом и Планом мреже.

Здравствене установе из става 1. овог члана оснивају, и то:

- 1) дом здравља и апотеку - оснива општина, односно град;
- 2) завод на примарном нивоу обављања здравствене делатности—и ~~клиничко-болнички центар~~ - оснива град;
- 3) општу болницу, специјалну болницу, клинику, институт, „КЛИНИЧКО - БОЛНИЧКИ ЦЕНТАР” и клинички центар - оснива Република, а на територији аутономне покрајине - аутономна покрајина;
- 4) здравствене установе које обављају делатност на више нивоа здравствене заштите, и то: завод за јавно здравље, завод за трансфузију крви, завод за медицину рада, завод за судску медицину, завод за вирусологију, вакцине и серуме, завод за антирабичну заштиту, завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију и завод за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију - оснивају се у складу са овим законом.

Здравствене установе које обављају хитну медицинску помоћ, снабдевање крвљу и крвним дериватима, узимање, чување и пресађивање органа и делова људског тела, производњу серума и вакцина и патоанатомско-обдукцијску делатност, као и здравствену делатност из области јавног здравља, оснивају се искључиво у државној својини. ^[**]

У ЧЛАНУ 48. СТАВ 2. ТАЧКА 2) РЕЧИ: „И КЛИНИЧКО - БОЛНИЧКИ ЦЕНТАР” БРИШУ СЕ.

У ТАЧКИ 3) ПОСЛЕ РЕЧИ: „ИНСТИТУТ” ДОДАЈЕ СЕ ЗАПЕТА И РЕЧИ: „КЛИНИЧКО - БОЛНИЧКИ ЦЕНТАР”.

Члан 130.

Органи здравствене установе су: директор, управни одбор и надзорни одбор.

Здравствена установа може имати и заменика директора, који се именује и разрешава под условима, на начин и по поступку који је прописан за именовање и разрешење директора здравствене установе.

Директора, заменика директора, чланове управног одбора и надзорног одбора здравствене установе именује и разрешава оснивач.

Директора, заменика директора, чланове управног одбора и надзорног одбора завода, клинике, института, КЛИНИЧКО-БОЛНИЧКОГ ЦЕНТРА и клиничког центра, односно Завода за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова, чији је оснивач Република, именује и разрешава Влада.

Директора, заменика директора, чланове управног одбора и надзорног одбора здравствених установа чији је оснивач Република, осим установа из става 4. овог члана, именује и разрешава министар.

Лица из става 3. овог члана у здравственим установама у државној својини, као и њихови сродници у правој линији без обзира на степен сродства,

побочни сродници закључно са другим степеном сродства, супружници и сродници по тазбини закључно са првим степеном сродства, не смеју, директно или преко трећег физичког или правног лица, имати учешћа као власници удела, акционари, у правном лицу које обавља здравствену делатност, односно послове здравствене делатности, односно не смеју обављати ову делатност као предузетници, о чему потписују изјаву ради спречавања сукоба јавног и приватног интереса.

Органи здравствене установе, по истеку мандата, настављају да обављају послове у складу са законом и статутом здравствене установе до дана именована нових, односно привремених органа.

У ЧЛАНУ 130. СТАВ 4. ПОСЛЕ РЕЧИ: „ИНСТИТУТА”, ДОДАЈЕ СЕ ЗАПЕТА И РЕЧИ: „КЛИНИЧКО-БОЛНИЧКОГ ЦЕНТРА”

Члан 141.

Здравствена установа има статут којим се уређује: делатност, унутрашња организација, управљање, пословање, услови за именовање и разрешење директора, заменика директора, односно помоћника директора за образовни и научноистраживачки рад, као и друга питања од значаја за рад установе.

На статут здравствене установе, који доноси управни одбор, сагласност даје оснивач.

На одредбе статута здравствене установе у државној својини у делу којим се уређује област здравствене заштите, односно специјалности из којих она обавља здравствену делатност, унутрашња организација и услови за именовање и разрешење директора претходно се прибавља мишљење Министарства.

На статут клинике, института, КЛИНИЧКО-БОЛНИЧКОГ ЦЕНТРА и клиничког центра, као и Завода за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова, чији је оснивач Република, сагласност даје Влада.

На статут завода, завода за јавно здравље, опште и специјалне болнице и болнице чији је оснивач Република сагласност даје Министарство.

У ЧЛАНУ 141. СТАВ 4. ПОСЛЕ РЕЧИ „ИНТИТУТА”, ДОДАЈЕ СЕ ЗАПЕТА И РЕЧИ: „КЛИНИЧКО-БОЛНИЧКОГ ЦЕНТРА”.

Члан 185.

Лицу које је завршило факултет здравствене струке, а не обавља здравствену делатност као професију у здравственој установи, односно приватној пракси и које ја запослено у државном органу, органу територијалне аутономије, односно локалне самоуправе, на факултету, односно у школи здравствене струке, научноистраживачкој установи, правном лицу које обавља производњу, промет и контролу лекова и медицинских средстава, агенцији надлежној за област лекова и медицинских средстава, организацији која спроводи здравствено осигурање, установи социјалне заштите, заводу за извршавање заводских санкција, као и код послодавца који је организовао амбуланту медицине рада у складу са овим законом- министар решењем може одобрири специјализацију, односно ужу специјализацију за потребе рада код

наведених послодаваца, у складу са овим законом и прописима донетим за његово спровођење.

~~Страном држављанину који је завршио факултет здравствене струке, а не обавља здравствену делатност као професију у Републици, министар решењем може одобрити специјализацију, односно ужу специјализацију у складу са законом.~~

У ЧЛАНУ 185. СТАВ 2. БРИШЕ СЕ.

Члан 198а

~~Ради обављања послова, здравственог сарадника у здравственој установи, односно приватној пракси, односно другом правном лицу које обавља одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом, министар решење издаје, обнавља, односно одузима одобрење за самостални рад (у даљем тексту лиценца здравственог сарадника).~~

~~Министар издаје лиценцу здравственог сарадника на основу захтева здравственог сарадника, који се подноси Министарству, под условом да је здравствени сарадник обавио приправнички стаж и положио стручни испит у складу са овим законом.~~

~~Решење из става 1. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.~~

~~О издатим, обновљеним, односно одузетим лиценцама здравствених радника Министарство води евиденције.~~

~~Лиценца здравственог сарадника издаје се на период од седам година.~~

~~Лиценца здравственог сарадника је јавна исправа.~~

~~Трошкове издавања, односно обнављања лиценце здравственог сарадника утврђује министар.~~

~~Средства остварена уплатом накнаде за издавање, односно обнављање лиценце здравственог сарадника приход су буџета Републике, са наменом финансирања свих трошкова везаних за издавање, односно обнављање лиценце здравственог сарадника.~~

~~Трошкове из става 7. овог члана сноси подносилац захтева за издавање, односно обнављање лиценце.~~

Члан 198б

~~Здравствени сарадник који није добио, односно који није обновио лиценцу, под условима прописаним овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона не може да обавља самостални рад у здравственој установи, односно приватној пракси, односно код другог правног лица који обавља одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом.~~

~~Здравствени сарадник је дужан да поднесе захтев Министарству за обнову лиценце здравственог сарадника 60 дана пре истека рока на који је лиценца издата.~~

~~Обнављање лиценце здравственог сарадника врши се сваких седам година.~~

~~Министар одузима лиценцу здравственом сараднику:~~

~~1) ако здравствени сарадник не обнови лиценцу, под условима прописаним овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона,~~

~~односно ако не поднесе доказ о спроведеном поступку континуиране едукације, као и доказ о стручној оспособљености за наставак рада у својој струци;~~

~~2) ако здравствени сарадник обавља делатност за коју му није издата лиценца здравственог сарадника;~~

~~3) ако је правноснажном судском одлуком здравствени сарадник осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање професије здравственог сарадника;~~

~~4) у другим случајевима прописаним законом.~~

~~Ближе услове за издавање, обнављање или одузимање лиценце здравственог сарадника, начин издавања, обнављања или одузимања лиценце, образац и садржај издате, обновљене или одузете лиценце, програм континуиране едукације који се спроводи ради стручног оспособљавања здравствених сарадника за самостални рад, односно за обнављање лиценце здравственог сарадника, као и друга питања којим се ближе уређује издавање, обнављање или одузимање лиценце здравственог сарадника, прописује министар.~~

ЧЛ. 198А И 198Б БРИШУ СЕ.

Члан 199.

~~Здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго лице запослено у здравственој установи, односно приватној пракси које чини тим са здравственим радником у обављању здравствене делатности у складу са овим законом (у даљем тексту: друго запослено лице), може да обавља допунски рад у здравственој установи, односно приватној пракси ван редовног радног времена, у складу са овим законом.~~

~~Допунски рад из става 1. овог члана може да се обавља код послодавца са којим здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице има закључен уговор о раду са пуним радним временом, односно код другог послодавца, само под условом да рад здравственог радника, здравственог сарадника, односно другог запосленог лица ван редовног радног времена за који се закључује уговор о допунском раду, не утиче на организацију рада појединачних делова здравствене установе или здравствене установе у целини.~~

~~Ради обављања допунског рада из ст. 1. и 2. овог члана здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице закључује уговор о допунском раду са послодавцем код кога обавља допунски рад.~~

~~Здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице може да закључи уговор о допунском раду највише до једне трећине пуног радног времена.~~

~~Начин, поступак и услове, као и друга питања од значаја за организовање и обављање допунског рада здравствених радника, здравствених сарадника, односно других запослених лица прописује министар.~~

ЧЛАН 199. МЕЊА СЕ И ГЛАСИ:

„ЧЛАН 199.

ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИК, ЗДРАВСТВЕНИ САРАДНИК, КАО И ДРУГО ЛИЦЕ ЗАПОСЛЕНО У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ ОДНОСНО ПРИВАТНОЈ ПРАКСИ И ДРУГОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ КОЈЕ ОБАВЉА ЗДРАВСТВЕНУ ДЕЛАТНОСТ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ДРУГО ЗАПОСЛЕНО ЛИЦЕ), КОЈИ РАДИ ПУНО РАДНО ВРЕМЕ, МОЖЕ ДА ОБАВЉА ОДРЕЂЕНЕ ПОСЛОВЕ ИЗ СВОЈЕ СТРУКЕ КОД ДРУГОГ ПОСЛОДАВЦА, ВАН РЕДОВНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА, ЗАКЉУЧИВАЊЕМ УГОВОРА О ДОПУНСКОМ РАДУ СА ДРУГИМ ПОСЛОДАВЦИМА У УКУПНОМ ТРАЈАЊУ ДО ЈЕДНЕ ТРЕЋИНЕ ПУНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА.

О ЗАКЉУЧЕНОМ УГОВОРУ О ДОПУНСКОМ РАДУ СА ДРУГИМ ПОСЛОДАВЦИМА ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИК, ЗДРАВСТВЕНИ САРАДНИК, КАО И ДРУГО ЗАПОСЛЕНО ЛИЦЕ ДУЖАН ЈЕ ДА ПИСМЕНО ОБАВЕСТИ ДИРЕКТОРА ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО ОСНИВАЧА ПРИВАТНЕ ПРАКСЕ И ДРУГОГ ПРАВНОГ ЛИЦА КОЈЕ ОБАВЉА ЗДРАВСТВЕНУ ДЕЛАТНОСТ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, ГДЕ РАДИ ПУНО РАДНО ВРЕМЕ.

ЗДРАВСТВЕНА УСТАНОВА ОДНОСНО ПРИВАТНА ПРАКСА И ДРУГО ПРАВНО ЛИЦЕ КОЈЕ ОБАВЉА ЗДРАВСТВЕНУ ДЕЛАТНОСТ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, О УГОВОРИМА О ДОПУНСКОМ РАДУ КОЈЕ СУ ЗАКЉУЧИЛИ, ДУЖНИ СУ ДА ВОДЕ ЕВИДЕНЦИЈУ.

ЈЕДАН ПРИМЕРАК ОРИГИНАЛА УГОВОРА О ДОПУНСКОМ РАДУ, У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ЗАКЉУЧЕЊА УГОВОРА, ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИК, ЗДРАВСТВЕНИ САРАДНИК, КАО И ДРУГО ЗАПОСЛЕНО ЛИЦЕ ДОСТАВЉА ЗДРАВСТВЕНОЈ ИНСПЕКЦИЈИ РАДИ КОНТРОЛЕ ОБАВЉАЊА ДОПУНСКОГ РАДА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА.”

Члан 200.

Уговор о допунском раду може да се закључи:

~~1) за пружање здравствених услуга које нису обухваћене обавезним здравственим осигурањем у погледу садржаја, обима и стандарда, односно здравствених услуга које се не остварују на начин и у поступку који су прописани за остваривање права из обавезног здравственог осигурања;~~

~~2) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе организације обавезног здравственог осигурања а за које не може на другачији начин да обезбеди одговарајући кадар;~~

~~3) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе лица која немају својство осигураног лица у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.~~

Члан 201.

Уговор о допунском раду закључује се у писменом облику и садржи: ~~врсту, начин, време трајања посла, висину и начин утврђивања накнаде за рад, обвезника уплате утврђене накнаде за пружену здравствену услугу, у складу са законом и општим актима послодавца.~~

~~Пацијент коме је пружена здравствена услуга из члана 200. тач. 1) и 3) овог закона, односно осигуравајуће друштво у складу са прописима којима се уређује добровољно здравствено осигурање, односно организација обавезног~~

~~здравственог осигурања у случају из члана 200. тачка 2) овог закона, уплаћују здравственој установи утврђену накнаду за пружену здравствену услугу.~~

~~О пруженој здравственој услузи здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да пацијенту изда рачун на прописаном образцу, односно да за пружене здравствене услуге изда фактуру организацији обавезног здравственог осигурања, односно осигуравајућем друштву, у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање.~~

~~Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да исплати здравственом раднику, здравственом сараднику, односно другом запосленом лицу уговорену накнаду из става 1. овог члана, са првом наредном исплатом плате, а најкасније у року од 30 дана од дана пружања здравствене услуге, односно од дана преноса средстава од организације обавезног здравственог осигурања, односно од осигуравајућег друштва.~~

~~Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да води евиденцију о закљученим уговорима о допунском раду.~~

~~Здравствена установа у финансијском плану посебно исказује и води средства остварена по основу обављања допунског рада у складу са овим законом.~~

~~Послодавци који организују допунски рад у складу са овим законом, дужни су да пацијенту пруже потребне информације о начину и поступку пружања здравствених услуга у оквиру допунског рада, као и да на видном месту истакну обавештења о организацији допунског рада, као и лицима која су ангажована по основу уговора о допунском раду.~~

~~ЧЛ. 200. И 201. БРИШУ СЕ.~~

VIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

ЧЛАН 8.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.